

LEKKE DICHTINGEN

DE GROTE MOTOR

Athanor - Amsterdamstraat 6 - 8400 Oostende
(+32) 0495 60 99 99 - pierdeclerck@gmail.com - www.pierd.be
2024 / ISBN 9789403754581

© copyright glas, woorden, foto's Pierre Declerck

LEKKE DICHTINGEN

DE GROTE MOTOR

Pierre Declerck

LEKKE DICHTINGEN

Van tijd tot tijd
lekt wat Gouden Eeuwigheid
op de loden tijdelijkheid.
Berichten uit 't Oorspronkelijk Woord
worden door 't kronkelgrijs
meteen in de kiem gesmoord.
Het blijde van de boodschap
wordt niet begrepen
en 't verstand heeft zich dan maar
aan de betekenis vergrepen:
't grandioze Eeuwige werd
gereduceerd tot benepen pietluttigheid.

WAARSCHUWING LEKKE DICHTINGEN!

De dichtingen van de woorden in dit boek
zijn niet gegarandeerd lekvrij.
Er kan Tijdloze Olie doorsijpelen
dat uw aangeleerd wereldbeeld
vrolijk kan corroderen.

KANTLIJN - Over LEKKE DICHTINGEN.

1972. Het leek me niet aangeraden verder te rijden met de witte kickstarterloze Rabeneyck 600 boxertwin. De Zwitsers-Duitse motorfiets die ik, om eerder vermelde reden, in gang moest lopen en die ik voor 5000 frank kocht, stond draaiend uit beide carburatoren te branden in het vermaarde uitgangskwartier aan 't oud-station van Eernegem. 't Café aan de overkant liet de rolluiken zakken, hoewel 't nog geen avond was. En mijn motorvrienden, die stonden, met de zoveelste pint in de hand, afwachting toe te kijken hoe ik mijn brandend probleem zou oplossen.

Ik sprong op de brandende motor en reed naar de baan Torhout - Oostende. De vlammen doofden pas bij 100 km/u. Terug aan 't stamcafé kreeg ik een applaus en een verse pint van de vrienden.

Een paar dagen later reed ik de oprit op in de Magerhillestraat in Zedelgem en zette de motor af. Op 't zelfde ogenblik likten er opnieuw blauwe vlammetjes uit beide carburatoren. Blijkbaar had de motorgarage in 't Brugse de Rabeneyck toch niet zo perfect afgesteld. De kickloze motor in gang lopen om de vlammen te doven was geen optie: ik had geen zin in een vuurdovend ritje met de mogelijkheid van een exploderende benzinetank. De plastic darmpjes van de tank naar de carburatoren begonnen blaasjes te vertonen.

Een voortuintje met rulle aarde is handig als je met je helm aarde wil scheppen... Ik heb de witte Rabeneyck, die van 't zelfde jaar was als ik, niet meer in gang gelopen.

Later in 1972. Mijn vader was metser, werkte in die tijd aan een woonproject in Assebroek en raakte in gesprek met een motorverzamelaar aldaar. De man was bereid om de Rabeneyck te komen en halen en met wat opleg kon ik een fiets kiezen uit zijn collectie. Mijn vader bracht mij en mijn vriend RD naar de garage van de verzamelaar. Een gedrongen man, in een met olie doordrenkte blauwe overall, wachtte ons op en opende de garagepoort. Het was een uiterst compact Walhalla van opeengestapelde oude motorfietsen, die verlangden naar een tweede leven on the road. Na wat typisch kiezen en verwerpen bleven er twee kandidaten over: een NSU 250 Max en de AJS 500. Ik koos uiteindelijk voor de Engelse éénpitter, maar maakte de man attent op wat sporen van olie tussen de cilinder en de cilinderkop.

'Ja man, je weet toch ook dat alle Engelse motorfietsen 'zweaten'.

*52 jaar later inspireerde deze uitspraak me voor de titel van deze bundel:
DE GROTE MOTOR - LEKKE DICHTINGEN*

GOEDENDAG!

Beste lezer,
welkom in de Grote Motor
met Lekke Dichtingen.

Je kan meer én je bent meer dan je denkt.
Wat je ook denkt Jij bent je denken niet.

Driewerf hoera!
Je hebt reden om te juichen:
We zijn allemaal magiërs,
ons innerlijk voelen en denken
vormt ons uiterlijk lot.

Goedendag zeggen is twee:
een steriele groet uit 't steriele denk-oord
of je smeedt in 't hart een krachtig toverwoord.

Je neemt het woord goedendag
en vult het met alle goeds voor de dag:
gezondheid, vrijheid, blijheid, voorspoed...
en het positief geladen woord spreek je uit.
Driewerf proficiat met je eerste vrolijke toverdaad:
GOEDENDAG!

KANTLIJN - 1957 Zedelgem.

Mijn eerste onzekere stappen in 't leven zette ik aan de hand van mijn pepe. Van 't kruispunt Snellegemstraat - Diksmuidse Heirweg tot aan de Stakedreef, waar 't bos begon. Pepe en meme woonden een paar huizen van 't kruispunt. Zo ongeveer alles wat je nodig had om te leven was op wandelafstand.

't Was best wel fijn om in die tijd een vierjarige pagadder te zijn. Pepe deed de boodschappen en was altijd in voor een babbel.

Er was de bakker die zijn broodronde deed met een hondenkar en waar ik altijd het korstje kreeg (van kastjes groeien der gastjes) en de slager was steevast goed voor een sneetje salami. Naast de deur was de schoenmakerij, met de geur van lijm en oude schoenen en 't lawaai van de combiné. Pepe voerde serieuze gesprekken terwijl de schoenmaker rustig verder werkte en ik al zijn bewegingen nauwlettend in de gaten hield. Aan de overkant van de straat was er de kloeffekapper (klompenmaker) waar pepe jaarlijks een paar kloffen bestelde en waar ik met grote bewondering toekeek hoe de man uit stukken hout klompen toverde. In die tijd waren pepe en meme nog niet aangesloten op het electriciteitsnet. Elke week kwam een roodgeschilderde houten petroleumkar (met paard) langs. De mensen stonden in een rij met metalen kannen die de petrolboer vulde. 't Waren andere tijden: bij ontmoetingen kregen of gaven de mensen elkaar nog elk zijn 'goedendag!', zelfs aan onbekenden.

NAMASTE

Als

Geest oorzaak is en materie gevolg,
't Woord 't begin van de schepping was,
Mensen uitgesproken Woorden zijn...

Mensen door angst
hun scheppingskracht verloren,
de val in 't stof onvermijdelijk was,
de geboorte in 't vlees redding bood,
de Geestesmens in 't mensdier
't bewustzijn van Zichzelf
en de verbinding met zijn Oorsprong verloor...

Dan is dit onbeschrijfelijk jammer.
Vooral omdat de Mens in de ander
Zichzelf niet meer herkent.

Of toch?

Namasté:

Het Goddelijke in mij
groet het Goddelijke in jou.

NAMASTE

Alleen al 't bestaan van 't woord
laat met enige zekerheid vermoeden
dat deze planeet ooit betere tijden kende.
Een tijd dat de Mens bewust het Eeuwige
in de beperking van 't tijdelijke beleefde.
Dat 't Hart de rede regeerde.

Stel je voor
een individuele innerlijke revolutie,
alle mensen nemen de kroon van het hoofd
en plaatsen deze op 't Hart.

HARTLEIDING geest en Geest

Als je in een boek
't woord geest leest
is 't balen
want 't is niet onmiddellijk
te achterhalen
wat de schrijver bedoelt.
En 't maakt een groot verschil.
Is geest
ons hersengebonden denken?
Of is Geest
de Werkelijkheid
waarin we leven
voor onze geboorte
en na onze dood?
Om twijfel te voorkomen
gebruik ik een hoofdletter
als 't om Geest gaat.
mens en Mens
en de tragiek is:
de mens ontkent
de Mens.
't Tijdelijk vat
vat niet dat
't Eeuwigheid bevat.

KANTLIJN - over de handleiding of Hartleiding.

Je kan al een paar bladzijden ver zijn in een boek vooraleer je weet wat de schrijver bedoelt met het woord 'geest'. Het woord kan gebruikt worden als het over 't hersendenken gaat of 't kan de Geestelijke Werkelijkheid aanduiden. Dat is een zelfstandige Werkelijkheid waarvan 't bestaan niet in 't minst in 't gedrang komt omdat het in deze tijd trendy is en getuigt van 'intellectuele superioriteit' om zelfzeker te verklaren: 'God bestaat niet!'

Om een taalkundige begripsverwarring te voorkomen, koos ik voor een simpele oplossing: de hoofdletter. In mijn boeken gebruik ik een hoofdletter als het over de Geestelijke Werkelijkheid gaat. In de tijdelijke mens zit de eeuwige Mens verborgen.

(de Hartletter i.p.v. hoofdletter zou hier beter passen: 't hoofd is de zetel van het fysieke denken en in 't hart huist het verwaarloosde 'gevoelsondervindingsvermogen')

RADIO
OY MO LEU TET!

Je bent een wandelende antenne
een levende zender-ontvanger
je ontvangt wat je zend
en je golflengte bepaal je zelf:
van de laagste onversneden haat
tot de hoogste pure Liefde

Of je 't weet of niet,
of je 't wilt of niet:
jouw stemming verbind je
met al 't gelijkgestemde
in deze en gene wereld.

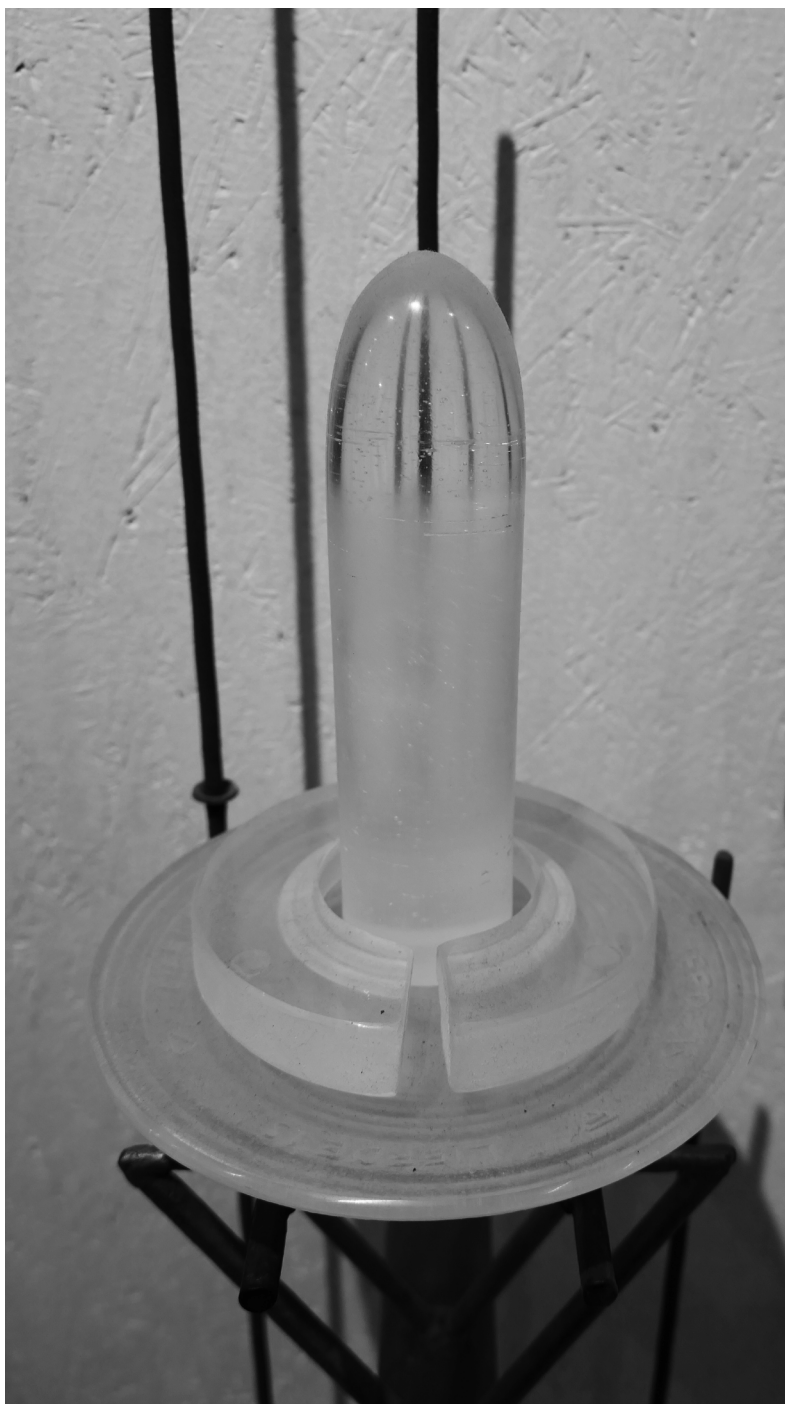
't Is niet slecht voor jezelf
en voor de rest van de wereld
om haat en boosheid te bannen
alle angsten door te sassen
en los van van de sleur van de dag
een bourdontoon van Vreugde
feestelijk in jezelf te laten klinken.

Proficiat
je bent nu afgestemd op radio
OY MO LEU TET
verbonden met alle gelijkgestemden.

Verbreek je verbinding niet:
blijf in blije stemming!
Voor jezelf en de wereld
OY MO LEU TET!

KANTLIJN

OY MO LEU TET is West-Vlaams en het betekent letterlijk: 'als je maar plezier hebt'. VREUGDE IS HARTZAAK!

DE GROTE MOTOR

Pierre Declerck / vormgesmolten kristalglas / geslepen en gepolijst / H 22 cm
(omslagfoto - detail installatie - totale hoogte 200 cm)

DE GROTE MOTOR

MAN EN VROUW IN LIEFDE 1

+ & -
yin & yang
hoog & laag
berg & dal
op & neer
vol & ledig
positief & negatief
voor & tegen
rijk & arm
klank & stilte
... & ...

'tegenstellingen'
in Liefde verenigd:
de Grote Motor draait

DE GROTE MOTOR II

Hoor in de stilte van je Hart
de zacht zoemende bourdontoon
van de Grote Motor
Ononderbroken draaiend
sedert 't begin van 't Al.
In 't klein en in 't groot
overal draait de Grote Motor
op de spanning tussen 't yin en 't yang.

't Mannelijke en 't Vrouwelijke
- in Liefde 1 -
laten de al-motor vrolijk draaien.

*brandstof Grote Motor: AMOR+
AMOR+: zelf aan te maken in het Hart*

DICHTERS (gatenvullers)

Dichters
dichten lekken en gaten.

Een loodgieter
is een dichter
van platte en schuine daken,
goten en lekke platen ...

Een woordgieter
dicht met woorden,
probeert de scheuren te dichten
in 't canvas van gekwetste zielen.
Als bescheiden alchemist
smelt hij gevoelens tot woorden
en woorden tot vreugdegoud.
Dit 'filosofisch' goud
giet hij in de craquelures
van door 't leven getekende zielen.

Langzaam rijst de zon weer aan je horizon.
Neerslag en nevelen van angst verdampen.
Innerlijk ontspringt je bron van vreugde.
Vrolijk straalt je ziel door haar spiegels naar buiten.
Onweerstaanbaar ontstaat een glimlach ... een lach.
't Labyrint van 't opdringerig denken heb je verlaten.
Het luidruchtige 'buiten' bereikt je innerlijke stilte niet.
In je hart ontsteek je een vreugdevuur.
Je denkt niet langer je leven, je danst het.
Bevrijding!

Je dichter binnenin is een alchemist.
Hij werkt in je stille ruimte,
weg van 't denklawaai.
Als je goed luistert
hoor je de vlammen
in de oven van je hart.
't Is zwaar labeur
voor jouw alchemist:
Al 't loden-leed omsmelten
tot glanzend Vreugdegoud.
Wil je zijn werk verlichten?
Schenk 't leven je glimlach.

GEBOORTE

en wat voorafging, vanuit het standpunt van de ziel

Her-inner Je 't ogenblik
in 't eeuwig begin?
Je was in 't Woord.
't Woord sprak Je uit.
Je was Woord, Je was Mens:
Man en Vrouw in Liefde één.
Adam en Eva in 't Paradijs,
waar alles Al één Liefde is.

Her-inner Je als Woord
't begin van Je reis van binnen naar buiten?
Je dans van Lichter naar dichter?

Her-inner Je als Man & Vrouw
scheppend en barend,
steeds verder weg van Je Oorsprong?
Hoe ver kun Je 't stralende Licht
van de Liefde achter Je laten
zonder Je Zelf in 't duister te verliezen?

Er was de slang en de appel...
Hoe fantastisch zou het zijn
Je als Geestesmens in 't stof te beleven?
Je kwam op vreemd terrein
Je herkende de krachten niet
die Je in Je habitat beheerste.
Ontzet door hun onbekende werking
werd Je voor het eerst door angst bevangen.
Je kon Jezelf in 't Paradijs niet meer handhaven.
Met ijzingwekkende kreet beet Je in 't stof.
De zichtbare kosmos verstarde...

Her-inner Je de val,
Je geboorte in 't vlees?
Wat in de Geest één was,
werd twee in 't stof:
man en vrouw gescheiden.
Wederhelften willen weder helen.
Zielen kijken door de oogluiken
van hun vleselijke gevangenis,
zoeken herkenning in de korte spiegeling
van nieuwsgierig ogende blikken.
Ach wat moet Je anders
dan Jezelf vergeten in 't vlees?

Wat Je ontdekte was niet te harden.
Je zat gevangen.
Je beleven in de materie
had Je anders voorgesteld.
Het was hard wennen:
van vrijheid in volle vlucht
naar hulpeloze afhankelijkheid.
Ze had je bij je beentjes.
Je was machteloos,
of toch niet helemaal.
Je kon beklijvend schreeuwen
in alle mogelijke gradaties.
Je moest nog even wennen
aan Je nieuwe omgeving,
de mogelijkheden van Je vleselijk voertuig verkennen.

Je keek haar aan van tussen je beentjes.
Ze poederde je billetjes.
Trok gekke bekken
om Je glimlach te verwekken.
Je krijste wanhopig.
Je speurde in haar ogen naar herkenning
van wat Je Zelf was,
naar de weerspiegeling van haar ziel.

Ach in 't denken verloren.
Dat begint hier goed.
Misschien toch maar voorzichtig glimlachen...